

JUSTITISMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. september 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anne Marie Wegersleff
Hansen
Sagsnr.: 2013-0030-1559
Dok.: 839228

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 970 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. juli 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 970 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor den dømte i sag 58/2012 fra Højesteret ikke er blevet udvist af Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan om den konkrete sag oplyse, at den pågældende irakiske statsborger indrejste i Danmark den 5. januar 2002 uden gyldig rejselogitimation og ansøgte om asyl.

Den 29. november 2004 stadfæstede Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens afgørelse af 22. november 2002 om afslag på ansøgningen om asyl. Flygtningenævnet fastsatte udrejsefristen til straks efter forkyndelse af afgørelsen og bestemte samtidig, at udlændingen kunne udsendes tvangsmæssigt til Irak, såfremt han ikke udrejste frivilligt.

I forbindelse med forkyndelsen af Flygtningenævnets afgørelse den 17. december 2004 oplyste udlændingen, at han ikke ville medvirke til en udrejse. Dette gentog han ved senere udrejsekontroller den 7. marts 2005, den 19. april 2005 og den 1. juni 2005.

Den 2. juni 2005 genoptog Flygtningenævnet asylsagen og udsatte i den forbindelse udrejsefristen. Den 27. december 2005 blev udlændingen på ny meddelt afslag på asyl efter udlændingelovens § 7, og udlændingen blev på ny pålagt at udrejse straks.

I forbindelse med udrejsekontroller foretaget af politiet den 4. september 2006 og den 27. marts 2007 oplyste udlændingen, at han fortsat ikke ønskede at medvirke til en udrejse.

Udlændingen har igennem flere perioder i årene 2005-2008 været forsvundet fra sine indkvarteringssteder og har derfor været skønnet udrejst af politiet og registreret i Kriminalregisteret som værende forsvundet. Udlændingen har samtidig været sat på spærrekort. Senest den 13. maj 2008 blev han – under sin irakiske identitet – registreret som værende forsvundet og skønnet udrejst.

Den 13. juli 2011 blev udlændingen ved Retten i Århus idømt fængsel i 50 dage for dokumentfalsk og ulovligt ophold og udvist med indrejseforbud i 6 år. Udlændingen blev dømt for at have benyttet et falsk bulgarsk ID-kort og på denne baggrund

den 15. november 2010 uberettiget at have fået udstedt registreringsbevis efter EU-opholdsbekendtgørelsen.

Efter at udlændingen var blevet udvist i forbindelse med byrettens dom af 13. juli 2011, og efter at Rigspolitiet således var blevet gjort bekendt med udlændingens fortsatte tilstedeværelse i Danmark, genoptog Rigspolitiet udsendelsesbestræbelserne, og Rigspolitiet forelagde således udlændingens sag for de irakiske myndigheder med henblik på tilbagetagelse. Den 12. august 2011 accepterede de irakiske myndigheder, at udlændingen kunne rejse tilbage til Irak. Den 9. september 2011 blev der på denne baggrund udfærdiget et laissez-passer til udlændingen med henblik på udsendelse til Irak, som var planlagt til den 20. september 2011. Da byrettens dom i den mellemliggende periode var anket til Vestre Landsret, blev udsendelsen imidlertid ikke effektueret.

Den 25. oktober 2011 stadfæstede Vestre Landsret byrettens dom af 13. juli 2011, dog blev udvisningen gjort betinget med en prøvetid på 2 år.

Den 6. februar 2012 meddelte Procesbevillingsnævnet Rigsadvokaten tilladelse til at anke landsrettens dom til Højesteret for så vidt angår spørgsmålet om udvisning.

Den 25. juni 2012 traf Statsforvaltningen Midtjylland afgørelse om, at udlændingens opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsen var ophørt.

Den 24. august 2012 stadfæstede Højesteret byrettens dom af 13. juli 2011. Udlændingen blev således udvist af landet med indrejseforbud i 6 år. Højesteret fandt således, at udvisning kunne ske, og at udvisningen ikke var i strid med den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 eller reglerne i opholdsdirektivet.

Først herefter var udlændingen reelt atter i udsendelsesposition.

Rigspolitiet kan om den manglende gennemførelse af udsendelsen i perioden frem til maj 2009 oplyse, at det først i forbindelse med ikrafttrædelsen af tilbagetagelsesaftalen af 13. maj 2009 mellem Danmark og Irak blev muligt at foretage tvangsmæssige udsendelser til Irak. Det var således frem til maj 2009 kun muligt at udsende irakiske statsborgere, der ønskede at udrejse frivilligt. Som det fremgår af ovenstående, har udlændingen ikke ønsket at udrejse frivilligt.

I perioden fra maj 2008 til medio 2011 var Rigspolitiet ikke bekendt med udlændingens tilstedeværelse i Danmark, hvorfor

en effektivering af udsendelsen i denne periode ikke blev gennemført.

Efter at udlændingen reelt atter var kommet i udsendelsesposition (medio 2012) havde Rigspolitiet imidlertid på ny ikke mulighed for at foretage tvangsmæssige udsendelser til Irak.

De danske myndigheder arbejder i øjeblikket på igen at skabe forudsætningerne for gennemførelse af tvangsmæssige udsendelser til Irak. Dette sker via diplomatiske bestræbelser i et bredt internationalt samarbejde med henblik på at få de irakiske myndigheder til at overholde deres folkeretlige forpligtelse til at tilbagetage egne statsborgere.”